

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rybołówstwa

2008/2222(INI)

10.11.2008

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie badań stosowanych w dziedzinie wspólnej polityki rybackiej
(2008/2222(INI))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawczyni: Rosa Miguélez Ramos

PR_INI

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie badań stosowanych w dziedzinie wspólnej polityki rybackiej (2008/2222(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa¹,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013)²,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz badań morskich – Wykorzystanie spójnych ram Europejskiej Przestrzeni Badawczej jako wsparcia dla zrównoważonego wykorzystania mórz i oceanów” (COM(2008)0534 („strategia na rzecz badań morskich”),
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego pt. „Strategia zrównoważonego rozwoju europejskiego sektora akwakultury” (COM(2002)0511),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 czerwca 2006 r. w sprawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej⁴,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)⁵,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa⁶,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony

---

¹ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

² Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

³ Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, s. 400.

⁴ Dz.U. C 180 E z 17.7.2008, s. 27.

⁵ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁶ Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.

siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory¹,

- uwzględniając sprawozdanie ze światowego szczytu na temat zrównoważonego rozwoju, który odbył się w Johannesburgu (Afryka Południowa) w dniach 26 sierpnia - 4 września 2002 r.²,
  - uwzględniając deklarację z Aberdeen przyjętą w dniu 22 czerwca 2007 r. na konferencji EurOCEAN przez organizacje europejskie zajmujące się badaniami morskimi, sieci naukowe i licznych naukowców z całej Europy,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A6-0000/2008),
- A. mając na uwadze, że od czwartego programu ramowego Komisja dokonuje starań w celu ożywienia europejskich badań w dziedzinie gospodarki rybackiej i akwakultury (WPRyb),
- B. mając na uwadze, że w siódmym programie ramowym wszystkie badania w zakresie gospodarki rybackiej i akwakultury są osadzone w szerszym kontekście badań w dziedzinie rolnictwa (temat 2), natomiast nauka o morzu i zarządzanie obszarami przybrzeżnymi podlegają nauce o środowisku,
- C. mając na uwadze, że kodeks postępowania odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) oraz Porozumienie w sprawie wdrażania przepisów Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, odnoszących się do ochrony stad przemieszczających się zarówno w obrębie wyłącznych stref ekonomicznych, jak i poza nimi (stada międzystrefowe) i stad masowo migrujących oraz zarządzania tymi stadami, podkreślają konieczność rozwijania prac badawczych i gromadzenia danych w celu pogłębienia wiedzy naukowej w sektorze;
- D. mając na uwadze, że WPRyb jest jedną ze wspólnotowych strategii politycznych, które są najbardziej uzależnione od badań naukowych oraz że wiarygodność środków podejmowanych w ramach tej polityki opiera się na opiniach naukowych wysokiej jakości,
- E. mając na uwadze, że WPRyb kieruje się zasadami prawidłowego zarządzania, które wymaga, aby proces decyzyjny opierał się na poważnych opiniach naukowych i dawał wyniki w odpowiednim czasie,
- F. mając na uwadze, że strategia na rzecz badań morskich, uznając znaczenie, jakie ma kontynuacja wysiłków w zakresie różnych dziedzin nauki o morzu, skupia się na zwiększeniu współzależności między poszczególnymi badaniami morskimi, zamiast kierować się na dobrze ugruntowane dziedziny badań,
- G. mając na uwadze, że zbliżający się przegląd WPRyb, dający pierwszeństwo zarządzaniu

---

¹ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

² <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/636/94/PDF/N0239751.pdf?OpenElement>

regionalnemu i ekosystemowemu, wymaga solidnych podstaw w postaci wiedzy naukowej,

1. wyraża przekonanie, że w ramach polityki w dziedzinie badań należy zwrócić większą uwagę na szczególne problemy rybołówstwa i akwakultury ze względu na gospodarcze, społeczne i polityczne znaczenie tego sektora w Unii;
2. wyraża zadowolenie z kolejnych starań Komisji w ramach strategii na rzecz badań morskich zmierzających do mobilizacji środków na rzecz większego połączenia poszczególnych dziedzin badań morskich;
3. przypomina Komisji, że zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2371/2002 jest ona prawnie zobowiązana do opierania swoich wniosków w dziedzinie WPRyb „na doradztwie naukowym oraz podejściu zapobiegawczym”;
4. wyraża zaniepokojenie reorganizacją tematów w siódmym programie ramowym, co oznacza oddzielenie badań nad produkcją ryb od badań nad łowiskami i ekologią morską, chociaż wyraźna reorientacja WPRyb w kierunku podejścia ekosystemowego wymagałaby wręcz przeciwnie większego powiązania tych tematów;
5. ubolewa nad faktem, że siódmy program ramowy nie uważa ani rybołówstwa ani akwakultury za szczególne obszary i że zawiera jedynie odniesienie do tematu 2, „Żywność, rolnictwo i biotechnologia”, który mógłby ewentualnie objąć badania w dziedzinie rybołówstwa; stwierdza, że to samo odnosi się do tematu 6 „Środowisko (łącznie ze zmianami klimatu)”;
6. zachęca Komisję do dokonania przeglądu siódmego programu ramowego przy okazji średniookresowej oceny przewidzianej na 2010 r., z uwzględnieniem niniejszej rezolucji i zwracając większą uwagę na szczególne problemy rybołówstwa i akwakultury;
7. wyraża przekonanie, że zarówno decydenci polityczni, jak i podmioty sektora gospodarki rybackiej odczuwają zasadniczą potrzebę badań o bardziej praktycznym charakterze, i że mając na uwadze czas trwania siódmego programu ramowego włączenie celów, jakie należy osiągnąć, jest palącą koniecznością;
8. uważa, że brak w siódmym programie ramowym szczególnych obszarów dla rybołówstwa i akwakultury nie stanowi zachęty do opracowania wystarczającej liczby projektów badawczych w tych dziedzinach, i w związku z tym ujmuje znaczenia i przydatności wybranych projektów;
9. podkreśla, że aby zapewnić skuteczne wdrożenie WPRyb, należy opracować szczegółowe programy w dziedzinie badań stosowanych oraz zadbać o ich finansowanie za pomocą odpowiednich dotacji budżetowych; uważa, że w tym celu niezbędne jest włączenie do siódmego programu ramowego tabeli przydziałów;
10. zwraca się do Komisji o to, aby finansowanie badań stosowanych w dziedzinie WPRyb w ramach siódmego programu ramowego było stosowane jako środek promowania synergii prac badawczych poszczególnych państw członkowskich oraz osiągnięcia masy

krytycznej niezbędnej dla podjęcia poważnych wyzwań w zakresie wielotematycznych badań morskich;

11. zaleca, aby w dziedzinie naukowych badań morskich traktować priorytetowo nie tylko badania mające na celu zdobycie wiedzy o stanie stad rybnych, lecz również badania nad aspektami handlowymi, gospodarczymi i społecznymi mającymi wpływ na zarządzanie łowiskami, ponieważ wszystkie te aspekty mają duże znaczenie;
12. uważa, że w szczególności w dziedzinie rybołówstwa i akwakultury należy priorytetowo traktować badania stosowane, których głównym celem powinno być pogłębianie danych naukowych służących za podstawę legislacji w dziedzinie rybołówstwa i zarządzania nim, w szczególności w zakresie planów odnowy gatunków zagrożonych biologicznie;
13. stwierdza wyraźny konflikt interesów między rybakami a naukowcami w perspektywie krótkoterminowej, podczas gdy w perspektywie długoterminowej ich cele są bardziej zbieżne;
14. zachęca Komisję i państwa członkowskie do podkreślenia i dobitniejszego wyjaśnienia rybakom, że przy ocenie przypuszczalnych strat finansowych w perspektywie krótkoterminowej powinni wziąć pod uwagę korzyści finansowe, na jakie mogą liczyć w perspektywie średnio- lub długoterminowej;
15. podkreśla niepokojący problem braku młodych naukowców w zakresie badań stosowanych w dziedzinie gospodarki rybackiej ze względu na fakt, że kariery te są mało atrakcyjne w stosunku do badań podstawowych i innych dziedzin nauki;
16. podkreśla konieczność ponownego utworzenia interesujących i atrakcyjnych kierunków studiów uniwersyteckich, otwierających drogę do dobrze płatnych zawodów w tej dziedzinie nauki;
17. opowiada się za taką polityką edukacyjną, która bardziej zdopinguje młodych naukowców do podjęcia pracy w dziedzinie badań stosowanych związanych z gospodarką rybacką, zamiast w dziedzinie badań podstawowych;
18. nalega, aby Komisja wspierała ideę utworzenia stałej sieci europejskiej, opartej na infrastrukturach fizycznych istniejących w państwach członkowskich, której celem będzie obserwacja środowiska morskiego i gromadzenie danych na jego temat, ułatwiającej wymianę informacji między podmiotami sektora oraz europejskimi organizacjami badawczymi i umożliwiającej Unii utrzymanie się na wiodącej pozycji;
19. przypomina konieczność ujednoczenia różnych metod badań stosowanych obowiązujących w państwach członkowskich, aby wyniki były bardziej porównywalne a dodawanie danych łatwiejsze;
20. zwraca się do Komisji o zachęcanie wspólnoty naukowej do opracowania większej liczby zasad dotyczących wspólnej metodologii w dziedzinie badań w dziedzinie gospodarki rybackiej oraz do nasilenia współpracy między krajowymi instytutami badawczymi;

21. zachęca Komisję do zgromadzenia szczegółowych informacji na temat sposobu, w jaki przebiega obecnie dialog między naukowcami a rybakami w poszczególnych państwach członkowskich oraz do sporządzenia wykazu najlepszych wzorców;
22. podkreśla, że regionalne komitety doradcze odgrywają ważną rolę w kontekście badań stosowanych, w związku z czym zwraca się o umożliwienie naukowcom pełnoprawnego udziału w tych organach;
23. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przyznanie środków przewidzianych w budżecie Unii na gromadzenie danych w sektorze gospodarki rybackiej, w szczególności środków z linii budżetowej 11 07 02: „Wsparcie dla gospodarki zasobami rybnymi (rozwój doradztwa naukowego)”;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

UZASADNIENIE

„Tam gdzie nie można zastosować nauki, nie może być nauki stosowanej”
Bernardo Houssay, laureat nagrody Nobla w dziedzinie medycyny (1947 r.)

Praktycznie połowa ludności Wspólnoty zamieszkuje na obszarach położonych w pobliżu dwóch oceanów i czterech mórz znajdujących się pod jurysdykcją europejską. Te morza i oceany, stanowiące źródło życia, odgrywają ważną rolę łagodzącą wobec zjawisk związanych ze zmianami klimatycznymi. Są to systemy złożone i trudno jest je zgłębić, *a prawidłowe zarządzanie nimi jest jednym z głównych stojących przed nami wyzwań.*

Pogodzenie ochrony ekosystemów ze zrównoważoną eksploatacją zasobów, unikanie i kontrola wpływu wywieranego na środowisko morskie przez poszczególne działania człowieka, zwiększenie poziomu wiedzy, rozwoju technologicznego i innowacji są pozostałymi celami, których realizacja będzie niemożliwa bez udziału europejskiej wspólnoty naukowej.

W odniesieniu do stad rybnych Organizacja Narodów Zjednoczonych do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) oszacowała w 2004 r., że ponad 70% stad jest uszczuplonych, nadmiernie eksploatowanych lub w trakcie odtwarzania. Lecz oprócz przeławiania również inne czynniki mają wpływ na zasoby, jak np. wymienione zmiany klimatyczne lub działalność człowieka, w związku z czym konieczne jest posiadanie wiarygodnych i pełnych danych w tym zakresie.

Z drugiej strony obszary przybrzeżne podlegają zagrożeniom wynikającym z ich szczególnego położenia geograficznego, takim jak klęski żywiołowe lub wypadki powodujące poważne zanieczyszczenie morza. W tym zakresie nadzór wód wspólnotowych wymaga wykorzystania wszystkich istniejących możliwości, łącznie z badaniami.

Ekosystemy morskie, charakteryzujące się szczególną wrażliwością, wymagają specjalnej uwagi, zwłaszcza że przyszłości podejście ekosystemowe będzie niezbędne przy podejmowaniu decyzji. Chronione obszary morskie z kolei wymagają jasnego określenia za pomocą zintegrowanego podejścia opartego na solidnych kryteriach naukowych, umożliwiającego ich ochronę również przed inną działalnością oprócz rybołówstwa, taką jak turystyka, wydobywanie ropy naftowej lub działania wojskowe.

Badania morskie jako podstawa zarządzania morzami i oceanami

Rozwój wspólnej polityki rybackiej jest nierozdzielnie związany z prowadzeniem skutecznych badań na szczeblu europejskim. Wspólnota powinna wykorzystać mocne strony badań i innowacyjności do aktywnej ochrony naszych mórz i oceanów poprzez opracowanie zintegrowanego zarządzania rybołówstwem, opartego na rozwoju naukowo-technologicznym wysokiej jakości.

Badania w dziedzinie gospodarki rybackiej są również niezbędne dla formułowania zaleceń i udzielania prawodawcom doradztwa naukowego. Najważniejsze narzędzie gospodarki rybackiej, Wspólna Polityka Rybacka, aby zwiększyć swoją skuteczność potrzebuje większych inwestycji w naukę i badania morskie.

W ciągu ostatnich 15 lat Komisja udostępniła wspólnocie naukowej znaczne środki materialne przeznaczone na wsparcie decyzji w dziedzinie gospodarki rybackiej. Naukowcy europejscy wzięli pod uwagę nie tylko czynniki biologiczne, lecz również zachowanie narzędzi połowowych, wpływ biologiczny połowów na łowiska oraz skutki społeczno-gospodarcze decyzji, jakie należało podjąć. Lecz zmiany we WPRyb oraz innych powiązanych z nią dziedzinach polityki spowodowały, że pojawiły się nowe potrzeby w zakresie badań.

Konieczność odpowiedzialnych i wysokiej jakości badań w dziedzinie gospodarki rybackiej

Pomimo pewnych kontrowersji dotyczących badań podstawowych i stosowanych, należy stwierdzić, że badania wszelkiego rodzaju powinny prowadzić do osiągnięcia wiedzy na temat tego, co można i należy zastosować. Sami naukowcy twierdzą, że najczęściej stosowane procedury są wynikiem tak zwanych badań podstawowych, w związku z czym nie należy ich oddzielać od badań stosowanych. W celu rozwiązania prawdziwych obecnych problemów należy wyczerpać wszystkie środki, bez względu na stosowaną metodę.

Zdrowe środowisko morskie jest niezbędne dla materializacji potencjału, jaki oferują nam oceany: zachowanie zasobów ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia konkurencyjności w długoterminowej perspektywie. Strategia tematyczna dla środowiska morskiego wymaga szybkiego działania opartego na podejściu ekosystemowym. Każdy proces podejmowania decyzji powinien uwzględniać ochronę środowiska i odzwierciedlać interesy każdej działalności wraz z wpływem, jakie wywiera ona na środowisko.

Zobowiązań podjętych przez UE na szczycie w Johannesburgu można dotrzymać jedynie poprzez odpowiedzialne i wysokiej jakości badania morskie: zdobywanie i analiza danych naukowych ma zasadnicze znaczenie dla podejścia ekosystemowego, ustanowienia chronionych obszarów morskich, zagwarantowania zrównoważonej i korzystnej eksploatacji zasobów oraz reagowania na jakiegokolwiek wyzwania związane ze zjawiskami naturalnymi lub katastrofami spowodowanymi działalnością ludzką. Maksymalnie podtrzymawalny odłów (MSY) wymaga rzetelnych i stałych informacji.

Gromadzenie, przechowywanie, przepływ, wymiana, przetwarzanie i analiza dużej liczby informacji i danych ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia równowagi między zapotrzebowaniem społecznym a tym, co oferuje przyroda. Trwałość zasobów wymaga również odpowiedniej współpracy między przemysłem rybnym, oceanografią, badaniami w dziedzinie gospodarki morskiej, ekologią morską, badaczami w dziedzinie społeczno-ekonomicznej, instytucjami badań morskich i stowarzyszeniami.

Przyszłe badania w dziedzinie gospodarki morskiej powinny uwzględniać aspekty związane z siedliskami (zmniejszenie oddziaływania na dno morskie, wykrywanie obszarów biologicznie wrażliwych), przyłowy gatunków wrażliwych (ptactwa, żółwi lub ssaków morskich), lepszą selekcję gatunków docelowych (unikanie odrzutów i przyłowów) połączenie, z ekosystemowego punktu widzenia, badań nad stadami z badaniami w dziedzinie oceanografii, biochemii i różnorodności biologicznej.

Konieczność prowadzenia współpracy

Pogłębienie danych naukowych dotyczących gospodarki rybackiej jest pilnym zadaniem. Europa posiada zespoły badawcze i wystarczającą wiedzę do zrównoważonej eksploatacji zasobów morskich. Lecz badania morskie, oprócz ośrodków gromadzenia danych i sieci obserwacyjnych, wymagają dużej liczby różnorodnych, drogich i specjalistycznych infrastruktur, które pochłaniają znaczną część inwestycji, w związku z czym wspólne korzystanie z nich zwiększyłoby ich rentowność.

Stała sieć europejska, oparta na fizycznych infrastrukturach już istniejących w państwach członkowskich, przeznaczona do obserwacji i gromadzenia danych dotyczących środowiska morskiego, ułatwiłaby wymianę informacji między poszczególnymi sektorami a europejskimi organizacjami badawczymi i pozwoliłaby UE utrzymać się na czołowej pozycji.

Opracowanie i uruchomienie sieci służyłoby promowaniu zrozumienia i dialogu między wspólnotą naukową, prawodawcami i użytkownikami końcowymi, łącznie z przemysłem i handlem. Nasilenie współpracy między krajowymi instytucjami badawczymi służyłoby ponadto ujednoczeniu różnych metod badań stosowanych, obowiązujących w państwach członkowskich, w celu otrzymania porównywalnych wyników i ich łatwiejszego dodawania.

Celem sieci byłaby koordynacja zadań szczególnych i doradztwo w zakresie stosowania przepisów wspólnotowych. Jej utworzenie nie miałoby wpływu na uczestnictwo instytucji badawczych w poszczególnych agencjach i organizacjach międzynarodowych i byłoby bardzo korzystne dla rozwoju europejskiej nauki o morzu.

Edukacja i szkolenie

We wszystkich dziedzinach ciągle ubywa wykwalifikowanego personelu, niezbędnego do prowadzenia działalności związanej ze środowiskiem morskim. W dziedzinie badań stosowanych do gospodarki rybackiej szczególnie niepokojący jest niedobór młodych naukowców, co zdaniem ekspertów spowodowane jest faktem, że kariery te są mało atrakcyjne. Doszło nawet do tego, że w niektórych państwach członkowskich trzeba było zamknąć instytucje specjalizujące się w badaniach z dziedziny gospodarki rybackiej ze względu na brak studentów.

Aby zaradzić tej sytuacji należałoby utworzyć interesujące i atrakcyjne studia uniwersyteckie, otwierające drogę do dobrze płatnych karier zawodowych. Potrzebujemy takiej polityki edukacyjnej, która zachęci młodych naukowców do podejmowania pracy w dziedzinie gospodarki rybackiej.

W tym celu należy ulepszyć edukację i szkolenia, mobilność i reorientację zawodową oraz warunki pracy, szczególnie w zakresie badań w dziedzinie gospodarki rybackiej, lecz również w innych związanych z nią dziedzinach. Należy również zwiększyć dostrzegalność takich badań i środki zachęcające dla naukowców, co przyniesie poprawę w zakresie nauki o morzu ogólnie, a szczególnie badań naukowych w zakresie gospodarki rybackiej.

Konieczność odpowiedniego finansowania

Chociaż problemem są nie pieniądze, lecz zasoby ludzkie, nie oznacza to jednak, że na

badania w tej dziedzinie przeznacza się dużych środków finansowych. Wyznaczone cele, oprócz odpowiedniego wykorzystania wiedzy naukowej i technologicznej, wymagają zdecydowanego wsparcia finansowego ze strony WE i państw członkowskich.

Do tej pory poszczególne instytucje badawcze były finansowane z dwóch źródeł: z funduszy krajowych, w zamian za dostarczanie rządowi państw członkowskich informacji naukowych, oraz z funduszy europejskich, za pomocą dyrektywy w sprawie gromadzenia podstawowych danych oraz poprzez uczestnictwo w komisjach naukowych.

Trzecim źródłem finansowania był ramowy program w zakresie badań naukowych.

W czwartym i piątym programie ramowym ustanowiono specjalne programy w zakresie rybołówstwa i akwakultury (FAIR) dla sektora badań morskich stosowanych, na które przeznaczono środki finansowe w wysokości 130 i 150 milionów euro. W szóstym programie ramowym, pomimo zmniejszenia środków do 60 milionów euro, polityka rybacka była nadal jednym z priorytetów. Natomiast w siódmym programie ani gospodarka rybacka, ani akwakultura nie są uważane za szczególne obszary. Jedynie temat 2 „Żywność, rolnictwo i biotechnologia” mógłby przy szerokiej interpretacji objąć badania w tych dziedzinach. W temacie 6 „Środowisko (łącznie ze zmianami klimatu)” również nie ma wyraźnego odniesienia do badań nad zasobami morskimi i zintegrowanego zarządzania obszarami przybrzeżnymi.

Naukowcy napotykają trudności przy przedstawianiu projektów w ramach siódmego programu ramowego ze względu na zróżnicowany charakter badań, na przykład w dziedzinie akwakultury, której charakter jest głównie przemysłowy, lub w dziedzinach gospodarki rybackiej lub nauki o morzu, które mają charakter wielodyscyplinarny i długookresowy. Do tej pory obie dziedziny były finansowane z tych samych funduszy, co umożliwiło komplementarność, i były koordynowane przez DG ds. Rybołówstwa, a nie DG ds. Badań Naukowych, jak dzieje się to obecnie.

W rezultacie trudniej jest wspólnocie naukowej przekazywać urzędnikom odpowiedzialnym za opracowanie wytycznych dotyczących zaproszeń do przedstawiania projektów niepokojów i potrzeb sektora. DG ds. Badań Naukowych z drugiej strony postanowiło finansować głównie badania podstawowe, zamiast uwzględnić badania nakierowane na politykę publiczną, aby na przykład wzbogacić z naukowego punktu widzenia wspólnotową strategię morską lub prowadzić badania nad wpływem gospodarki rybackiej na zmiany klimatyczne.

Podsumowując, cel polityki morskiej UE, polegający na osiągnięciu produktywnej gospodarki rybackiej w czystym środowisku morskim, wymaga udostępnienia naukowcom pracującym w tej dziedzinie przekrojowych mechanizmów finansowania w ramach siódmego programu ramowego.

Należy tutaj podkreślić konieczność pilnego wdrożenia szczegółowej polityki naukowej, skierowanej na zasoby rybne, której towarzyszyć będą znaczne środki finansowe. Wsparcie UE dla szkolenia i kształcenia w dziedzinie nauki o morzu umożliwi połączenie różnych punktów widzenia – społecznego, gospodarczego, morskiego i handlowego – oraz przyczyni się do lepszego ogólnego postrzegania wspólnej polityki rybackiej i konieczności jej utrzymania.

